„ubetingelig Forfald med ei som umbetroede Dommer, fuld-
„kan Forbrydelse er fordeled farlig og af uberegnelig
Følger for Staten, saa fremmes Hans Straf at
blive offentlig og at Straffestedet bør bestemmes
til Søtøiningen af Skibshuset, og forøvrigt Vel-
gut af Øvrigheden, da han ender er saa mag,
Land Lands Ower samt Høi og Vard Skatte Dom
bør ved Magt at stande, og saaledes, at Vel-
„dalte bør arbejde i Kjøbenhavns Søtøining.

Rahn mig med P. Møller.

A. Müller. Lyst, saameget mere, som der fra Lange-
„vingen kan hentes Analogie til at anvende Landets
„Ret, til Søtøiningen, for Arbejde i Fabrikkerne, for
de 8 Dec 1803 § 5 og 4 Nov 1780 § 11 bestemmer nemlig Straf
af Søtøinings Arbejde, for en Lejemaal, men dog
langt mindre, forbrydelse. Vel bevares han
nemlig mindre Tøiet i Søtøiningen end i Skibshuset,
men Forbrydelsens Beskaffenhed fordrer den at sætte
bør over Exemplaris, til Offentlig Nøiagtighed
ved dem for en saadan Sag, med Hvilken man
behøver at betrygge det, med at indføre dem.

Brorson
Thestrup
Graah
Levetzau
Fedderson
Sporon
Holtermann
Colbiørnsen
„vinge med P. Møller.

Dipaa blev saaledes dømt:

Lands Ower samt Høi og Vard Skatte Dom bør
ved Magt at stande, og saaledes, at Vel-
„dalte bør arbejde i Kjøbenhavns Søtøining.

Justits Raad Rottbøll, i Justits Raad Wivets
Forfald, som Actor,

No 148.

contra,

Grosserer Jens Esmarch og Lands Ower
samt Høi og Vards Skatte Procurator Hans
Jørgen Demant.

Indstævner, til Confirmation og Efterretning, samt
yderligere Faktiningsret, en Dom, afsagt i Lands
Ower samt Høi og Vards Skatten, den 20de Maji 1809,
imod en Pag, antagt af Justitien med de Tiltalte,
at falde, den søgte actioneres for at have udstedt
en falsk Pengel Obligation, m. v. og den søgte
for sit med bemeldte Pengel Obligation brugte
misligt Forhold.

Ved bemeldte Dom er tilmed for Ant.
Tiltalte Grosserer Jens Esmarck dør hensatte
til Fængsel paa Vand og Brød i fire Uger.
Tiltalte Lands Ower ved samme Høi og Vards Skatte
Procurator Hans Jørgen Demant bør bøde
et Tusinde Rigsdaler til Kjøbenhavns Sat-
„tigvesens Fond Kasse.

I den behørige Actors, Justitsraad Wivets
Forfald, mødte Justits Raad Rottbøll, som ved
„vinck Vagen og paaskrev: at Lands Ower samt
Høi og Vards Skatten Dom forandres og skjærpes dersom
at Grosserer Esmarck tilpligtes at forbrydelsen
den og Gerningen og at Lands Ower samt Høi
og Vards Skatte Procurator Demandt nærmere dømmes
til at have den sum for Ower og Under Skatten
fremmede Procurator Lavallieg forbrudte og den
„stillede Snørsidt D.Mr maatte finde, at han forbry-
„ver det anførte med haarden Straf, samt at de
Pligtige tilpligtes r. f. b. og b. f. r. at betale et af Actio-
„nen flydende Omkostninger.

Dem anordnet Defensor for de Tiltalte mødte Justitsraad
Klingberg, som indtillade om den Esmarck idømte corporlige Straf og
den Dr. Demandt idømte Bøtes maatte ned sættes efter D.Mr alle Omstændigheder.

Vita

Rosenkilde. Tilstede forrige Grosserer Esmarch, født i København, indlod sig, i Aaret 1800, i Ægteskab, med en Datter af Regimentsquartermester Rohde. Hans Omstændigheder forværredes fra den Tid stadig mere og mere og blev til Slutning saa slette, at han, i Aaret 1805, besluttede at forlade København, i Haab om, i Udlandet, hvorhen han foretog en Reise, at finde Udlegelse til at forbedre Dem. Da han i Aaret 1807 kom tilbage blev han af sin Svigerfader søgt til at betale en Fordring, stor 1821 Rd 5 ß 14 ß, et halvt Summe den første Del, nemlig 1794 Rd, skulde nøie medgaaet til Underholdning for Esmarchs Kone og 3 Børn. Denne Fordring forlangte Esmarch at nøie forsøge, og anmodede Procurator Demant, at sørge for det fornødne til Sagens Tarv, som ogsaa antog sig Sagen, men da han under den Grund forsømte at give Møde, blev Sagen optagen til Dom og Esmarch tilmuldet at betale Rohde den hele afforderede Capital med Renter og Omkostninger. Esmarchs Hele Hjemdom bestod i en Andel han havde i Landstedet Petra Caldat. For nu at forebygge, at Rohde ikke, i Medfør af bemeldte Dom, skulde give Execution i samme, udstedte han en Wexel Obligation, stor 3000 Rd, hvormed han gjorde en, under Lænsmandsskab af Landsfoged Enevold August Borch, fungerende Person første Prioritet i den ham tilhørende Andel i forbemeldte Stib, samt udfærdiger en Fuldmagt i den ogdigtede Person Navn, til at indgaae Forlig, angaaende denne Fordring med Gjældsbrevet her i Staden, hvorhos Esmarch formaaede Demant – som dog i Begyndelsen nogsaa sig ved at betale sig hermed, og først samtykkede deri, da Esmarck forsikkrede, at det kun var hans Hensigt at formaae hans Svigerfader, at faae noget af Fordringen og derhos forstillede ham, at han ved den begaaede Forsømmelse, maatte ere Aarsag

i at Dommen var gaaet ham imod – til at indsætte den falske Obligation for Gjenstanden, hvor Demandt besørgede Møde for den fingerede Creditor, ved at lovere overberørte, af Esmarch i Borchs Navn, udfærdigede Fuldmagt til en Mand, navnlig Christen Jensen, som, uvidende om Sagen, møder i hans Navn, hvorefter Forliget, den 20de Novbr 1807, blev skuttet saaledes: at Esmarck den 23de Novbr f.A. skulde indfrie bemeldte Obligation. Demandt har derpaa, den 24de Novbr nøiere, med Procurator Kiær iaaet foranstalte Execution, hvormed den fingerede Creditor er giøet Udlæg, i den 6te Del i Huset Petra, som Esmarch ejede, samt besørget Executions Forretningen tinglæst, og udstedt Rohde, med Retten, havde anlagt Sag, til Underhandlingen af Sagen til hans Fordeel paa, hvad Udlæg, har Demandt, under Sagen, taget til Efterretning for den foregivne Creditor og først efterat Sagen var optagen til Dom, udtaget Rohde den falske Obligation, Forliget og den derefter foretagne Executions-Forretning, for hvilket med en af Esmarch, med Navnet Borck, undertegnet Qvittering, om samme Afgjørelse. – Hvad nu angaaer den Skade, som de Tilbaleb, der ikke deres bedragelige Forhold, har forskjent, da kan ved 6-18-6 ikke anvendes paa Esmarch, men han bliver at anse med en arbeitrair Straf, ligesaavel til hans Velg Overraskelse Mening ikke kan billiges, men som meest passende synes at kunne optaemes til Staars Udbytte i Forbedringshuset. Ligesaavel deres Tab til Demandt, da han han ved til sin Undskyldning anført, at han ikkun har haft til Hensigt at opnaae, hvad han, under den af Rohde mod Esmarch anlagte Sag, paa bedrøvelig Maade troede at kunne have beviist, men hvilket han havde forsømt og at han, af egen Drift, har retraderet Rohde, da Dommenter som kunde nøie ham til Skade, Longe forend den, af Rohde, til at Gjender berettiget til forlods at erholde Betaling for Borch, anlagte Sag var

paadømt; men da han dog, ifølge sin under Pagen
bragte Ed, ingenlunde kan sige at nogen god
og uberygtet og han ikke har mist der Ærelig-
hed og Ærgrelighed, som 1-9-10,11 fordrer at
Jagttøiveren, saa formener, at han bør kjende
berettiget til at benytte sin Procurator Danielsen,
men kjæmpes der videre Skade. Ifølge samme
til Processualia mere end at erstatte; thi
concl: Tilkalte Jens Esmarch bør henføres, til Arbejde,
i Kjøbenhavns Forbedringshus i 1 Aar. Procura-
tor Hans Jørgen Demant, bør have sin Daniel-
lung, som Procurator, forbrudt. Paa bør de og
s.f.b. og b.f.s betale de af Actionen lovlig flig,
Sagens Omkostninger.

P. Møller enig; men man behøver ej at tale om
Omkostningerne, da der under Pagen ingen for
lundet Ord, herfor ogsaa Landsdommen samt Hof og Ret
Retten for forbigaaet den.

Rafn, enig med P. Møller.

A. Müller
Brorson
Thestrup
Graah
Levetzau
} tilslutter

Tiedersen enig med Rosenkilde henskjøt til Esmarch
Demant, som har gjort Lønnes paa, at han ikke har
haandtaber, som Tangjovningen forudsætter og
udlænder paa de Mand, til hvem Pagtørelse be-
stemt, naar nyaatmerkelig hindres tyldig til,
at fem sin Procurator Danielsen forbrudt, men
jeg formener, at han tillige bør anføres med
corporlig Straf, thi Esmarch og Demant kan anføres
som correi og naar, som saadanne, tilkjende
lige Straf. Esmarch har stemt den falske Obligation
og Suldmagt, Demant har deltaget i Bedrageriet,
besørget Mødt i den fingerede Persons Navn, lærdet,
gjemt og forlagt Certificat ikke den ulovlige Ar-
bejde, og i den Tag, som af Rohde anlagdes, for at

faar kriminelle Forretninger underkjendt, har han
gjort alt det til at faae den bedragerske Handling
iværksat. Om det nu end var hans Hensigt, at
Rohde ikke skulde faae sin falske Fordring, saa
gjør det dog intet til Sagen, thi han er lige-
saalidt berettiget til forudsætte Rohdes for en
Del, som for det falske Forfaiwidt man anføre
til Hans Ære og Tilkjendelse, at han med ak tilbage-
falds i Documenter, der skulde tjene til at finde
Rohdes Ret Udsøgte, samt derefter udleveret
dem til Retsbetjente, har sørget for, at samme
Ret dem nogen til Bare, naar bemerkes,
at Udleveringen af ægte Documenter ikke har
fundet Sted, tænker efterat Demant selv erfa-
ret, at Rohde havde anlagt Sag, for at faae
sin ringere Fordring underkjendt, og troede
at Sagen var opdømmen til dem. Han har da
gjort dyd af Nødvendighed, thi han vilde at
bedrageriet allerede ville blive aabenbaret.
Han har som Værge søgt at redde sig. Man de-
uden gjør det intet til Sagen; thi han kan lige-
saalidt undskylde sig, som Tyven der
lever Tjenere tilbage den leviteges for Straf.
Handlingen er qualificeret bedragelig, thi der
skjules Gjøz med Sakrens og med Institutions,
for at skille Blø Mand end sin lovlige Fordring.
Den er ej, i Loven nemhandlet, Species af Bedra-
geri (Crimen Stellionatus), der, som Bedrageri
i Almindelighed, maa straffes med corporlig Straf.
Da det dog er muligt, at Omkostninger kan faae fim-
dt Ord, bør de skjelige og tilplegtes at udredes den.

Concl: Jens Esmarch og Procurator Hans Jørgen
Demant bør arbejde i Kjøbenhavns Forbedrings
hus i 1 Aar, samt s.f.b. og b.f.s. at betale de af
Actionen lovlig flydende Omkostninger, saa bør
og den sidste, tillige hans sin Danielsen, som Pro-
curator, forbrudt.

Sporon enig med P. Møller. Demants Drøb qualificerer

og ikke til en saa høi Grad af dolus, at han, forudenat forbrøde sin Dreielling, skulde udsætte sig skyldig at lide corporlig Straf; thi da vilde han blive straffet haardere, end Esmarch, da han med at forbryde sin Dreielling, mister sit Levebrød. Dog formener jeg, at den Clausul: "at han bør nøie herefter uværdig til for andre at gaae i Rette" bør tilføies, for at en saa mærkelig Person, ikke, efter Indmaade, skal kunne møde med Autorne eller indtrænge sig med forskjellige Commissionerne.

Hollermann sig med Siddersen. Demant, naar, ifølge Forgivningen, som Vagtfører, forglemte at vise den største Nedrighed og saa lag giøt sig skyldig i det skammelige Bedrageri. Det vilde derfor være høist farligt, om han skulde, for det sit Forhold, undgaae efter den strengeste Retsfordeelsens Fordringer.

Colbiørnsen Ligeledes. Demants Forbrydelse maae anses større end Esmarchs. Ti for hans Vedkommende dog en Slags moralsk Undskyldning, fordi han i den mennesketige Natur, da han befandt sig i den bedrøvelige Stilling, at han skulde tabe den sidste Øiere, der var tilbage af sine Formue; men Vagtføreren, som forrettede sit Kald, med at være Correns i en saa skjendig Udaad, forskjøner ingenlunde at undskylde. Ogsaa ville en saadan Mildhed i Dømmemaaden være høist farlig; thi den Klokkendanske Vagtfører, som nu, staaer i Knockthuset; af at saa snedig undgaae Skjelmstykke, hvor man fengerer en Creditor og i dette ikke respekterede Persons Navn anholder Dom og giør Execution, søger Debitor i Stand til at betaale sin Creditores for Aars lenge Fordrin, ger. Retfærdighed og den offentlige Velfærdes Opretholdelse fordrer altsaa, at Demant bør anses med corporlig Straf. Den Undskyldning, at Esmarch

dog ville betale noget af Rhodes Fordring, er ikke af mere Værd, end den Indsigelse fra Dennes Side, at han ville give nogle af Løsørene tilbage til Eieren. At Demant, ved at fralegnede Dreielingen, mister sit Levebrød, kan ej hellere komme i Betragtning, til at frie ham for corporlig Straf; thi Embedsmanden, der begaaer Vaaningsskjelmerier skal ej beskytte, fordi han er Embedsmand. Han bør ikke kunne undse, som Overtrædelse for sit Kald og vrænder sig at Retfærdighed, ifølge Lovgivernes Ord i Ind. 3 Juni 1796, er Vagtførerens fornemste Grundlag.

Med Vagens Udsættelse for ingen Embedsmænds nærværende, Det af Etats Raad Sporon proponerede Tillæg bør tilføies i Dommen.

Jens Esmarch og Procurator Hans Jørgen Demant bør hensætte, til Arbejde, i Kjøbenhavns Forbedringshuus i 1 Aar; saa bør og den første tilligemed sin Dreielingen, som Vagtfører, forbrydes og nu herefter uværdig til for andre at gaae i Rette.

Derpaa blev efter Kjendelsen, saag dem:

Jens Esmarch bør hensættes, til Arbejde, i Kjøbenhavns Forbedringshuus i 1 Aar.

Procurator Hans Jørgen Demant bør miste sin Dreielingen, som Vagtfører, forbrydes, og nu herefter uværdig til for andre at gaae i Rette.

Iuel Hansen.

No 60. contra

Michel Hansen Havie

Da ingen af Partierne møder, blev den sædvanlige Udeblivelses Dom afsagt.

Ole Jacobsen Hennoug og Hustrue Marte Jud. mundsdatter, samt efter dødelig Afgang Armund Judmundsen Wogstad.

No 67. contra

Iver Engebrethsen Drognes.

Da ingen af Partierne møder, blev den sædvanlige Udeblivelses Dom afsagt.

Hermed blev Høiesteretsforste ordinere Session for Aar 1809.